

[Ministeren for skatter og afgifter]

fritagelsen for den faste afgift først opnås, når stempelafgiften efter de øvrige regler i loven mindst udgør 125 kr. Dette forslag skyldes det stadig stigende antal tilfælde af forsøg på omgåelse af reglerne om den faste afgift i § 62 A med heraf følgende uheldige administrative konsekvenser for tinglysningskontorerne.

Denne ændring vil ikke medføre merprovenu af betydning.

Forslaget om forhøjelse af afgiften på anmeldelser om opdeling i ejerlejligheder skal ses som et led i regeringens økonomiske politik.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om pålydningen af indkomst- og formueskat til staten. (Fradrag for isolering af ejerboliger).

(Lovforslag nr. L 91).

Lovforslaget er et led i forligsaftalen af 31. august 1977 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre. Forslaget går ud på, at ejere af en- og tofamiliehuse, ejerlejligheder og stuehuse på landet, der anvender ejendommen til helårsbolig, i den skattepligtige indkomst kan fratrage 50 pct. af udgiften til isolering m.v. Det maksimale fradrag skal udgøre 3.000 kr., svarende til en udgift på 6.000 kr., og udgiften skal udgøre mindst 1.000 kr., for at der kan blive tale om fradrag. Arbejdet med isolering m.v., der giver ret til fradrag, skal være godkendt og afsluttet inden for tidsrummet 1. januar 1978–31. december 1980. Med de foreslåede beløbsgrænser må det efter et skøn, der dog er behæftet med stor usikkerhed, påregnes, at provenutabet for staten og kommunerne som forudsat i forligsaftalen vil ligge inden for 200 mill. kr. på årsbasis.

Fritidshuse falder uden for fradragsordningen.

Fradragsordningen træder i stedet for de hidtil gældende regler om tilskud fra det offentlige til energibesparende foranstaltninger på ejerboliger. På boligområdet viderefører

man således alene tilskudsreglerne for udlejningsboligerne.

Formålet med fradragsordningen er ligesom med tilskudsordningen for udlejningsboligerne at opnå den størst mulige energibesparelse. De nærmere regler om, hvilke arbejder der skal være omfattet af fradragsordningen, fastsættes af ministeren for skatter og afgifter efter forhandling med boligministeren.

Det foreslås, at ordningen begrænses til at omfatte ejendomme taget i brug før 1974, ligesom det er gældende for tilskudsordningen for udlejningsboliger.

Efter forslaget gøres det til en betingelse for fradraget, at der hos kommunen indhentes en forhåndsgodkendelse af, at den påtænkte isoleringsforanstaltning opfylder kravene til arbejdets art og standard m.m., og i lovforslaget er det forudsat, at der skal iværksættes en vis efterfølgende kontrol af det udførte arbejde. Det er således en forudsætning for at opnå fradrag, at arbejdet ikke er påbegyndt, før godkendelsen fra kommunen er meddelt. Herved sikrer man sig, at der er tale om et arbejde, som vil medføre en energibesparelse. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler, hvorefter de konsulenter, der er omhandlet i loven om tilskud til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger, kan yde sagkyndig bistand også på ejerboligområdet.

Arbejdet skal være udført af en momsregistreret virksomhed.

Af administrative grunde foreslås det, at fradraget – på linje med, hvad der gjaldt for den tidligere tilskudsordning – kun kan gives en skatteyder én gang inden for den treårsperiode, hvor fradragsordningen skal gælde.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Arentoft (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om oplysningsretten til litterære og kunstneriske værker. (Søfolds radio- og fjernsynsbetjening).

(Lovforslag nr. L 92).

Jeg skal i øvrigt henviser til de fyldige bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Tastesen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse samt om ændring af militær straffelov.

(Lovforslag nr. L 93).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Dagpengeydelsens varighed).

(Lovforslag nr. L 95).

Forslagets baggrund er den fortsat meget vanskelige beskæftigelsessituation. Beskæftigelseskrisen har nu varet så længe, at et meget stort antal mennesker er ramt ikke alene af arbejdsløshed, men af langvarig ledighed, som medfører dels en vanskelig aktuel situation, dels vanskeligheder med igen at tilpasse sig arbejdslivets krav. Samtidig er der nogle grupper, som har meget svært ved overhovedet at få en rimelig tilknytning til arbejdsmarkedet – det drejer sig navnlig om de unge og kvinderne.

Det er regeringens opfattelse, at dette problem er blandt de aller alvorligste i samfundet i dag, og at alle egnede midler må tages i brug gennem en aktiv erhvervs- og beskæftigelsespolitik for at give de langtidsarbejdløse en reel mulighed for at vende tilbage til arbejdslivet.

Det må nok erkendes, at regeringen ved formuleringen af den hidtidige erhvervs- og beskæftigelsespolitik har været tilbøjelig til at undervurdere de langtidsarbejdløses problemer, og at vi derfor først nu er ved at komme i gang med den egentlige politik for at løse disse problemer.

Jeg skal dog pege på, at de øgede bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelserne, beskæftigelsesarbejder og en forstærket AF-indsats også i høj grad har taget sigte på at gavne de langtidsledige. Jeg skal også pege på, at arbejdsministeriet flere gange har sørget for, at AF fortrinsvis søger anvist langtidsledige arbejde.

Det er klart, at der nu ved regeringens beskæftigelsesplan og augustforliget i år gennem tilslutning fra flere partier i folketinget blev skabt mulighed dels for øget indsats, dels for en fremtidig mere koordineret planlægning. Jeg tænker her på kurserne for langtidsledige og kvinder, oprettelsen af et beskæftigelsessekretariat i arbejdsministeriet og ikke mindst den særlige kommunale indsats for langtidsarbejdløse unge, hvor der er givet mulighed for løntilskud til private virksomheder.

Der er således – som også beskrevet i bemærkningerne til forslaget – allerede iværksat en lang række foranstaltninger til bekæmpelse af ledighedsproblemerne. Det er imidlertid bydende nødvendigt, at denne indsats udbygges med foranstaltninger specielt rettet mod langtidsledighedens problemer.

Det er derfor regeringens hensigt at opstille et program specielt med henblik på de langtidsledige, og dette programs indhold er skitseret i forslagets bemærkninger. Det er nævnt, at der i den samlede plan vil indgå uddannelse, beskæftigelsesarbejder og arbejdsformidling. Det er klart, at der i den nøjere planlægning vil blive lagt vægt på erfaringerne fra de foranstaltninger, som allerede er i gang; således må det nævnes, at erfaringerne fra de erhvervsintroducerende kurser for unge (EIFU-kurserne) er særdeles lovende, idet ikke mindre end halvdelen af deltagerne indtil nu er kommet i arbejde.

Hvis løntilskudsordningerne for unge viser sig at have tilsvarende gode resultater, må det alvorligt overvejes at udvide denne ordning til også at omfatte andre grupper. Ganske vist er løntilskudsordninger meget problemfyldte, men ledigheden er et så alvorligt problem, at vi ikke kan tillade os at se væk fra noget acceptabelt middel til at bekæmpe den. Det er naturligvis klart, at noget sådant ikke vil blive søgt gennemført uden nøje forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Det vil også blive overvejet og forhandlet med kommunerne, om det er muligt at overføre medindflydelsen og det medansvar, som gennem loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af 14. september 1977 blev givet kommuner og amtskommuner for unge arbejdsløse, til også at omfatte de langtidsledige. Det er jo naturligt, at kommunerne, hvis initiativer på så mange andre områder har betydning for folks tilvæ-